

Bir gece ansızın gelebiliriz veya "Olur mu öyle şey?"

Dr. Öğr. Üyesi Defne Türker Demir

İlk ve tek Nobel Edebiyat ödüllü yazarımız Orhan Pamuk'un alaycılıkla dile getirdiği gibi, "vatandaş, yaya geçidinde sağdan yürü" gibi bir takım kurallar silsilesiyle yetişmiş bir kuşağın mensubuyum. Bundandır ki, Türk bürokrasisi güçlük bakımından kısmen model olarak da aldığı Fransa'yı aratmasa da, benim kuşağım gerekeni yerine getirdiğinde, kurallara uyduğunda, evraklarını yeterli imza ve mühürle öngörülen makamlara teslim ettiğinde, sorumluluklarını yerine getirmenin ferahlığıyla bir rahat soluk alır. Ancak şimdi bu sanrıları düzeltme zamanı. Her daim tetikte olmak gerek. Çünkü çocukluğumuzun popüler Türk Sanat Müziği parçasında da vurgulandığı gibi, "bir gece ansızın gelebilir"[ler].

Bürokrasiden iletişime atlıyorum, sabredin. X Kuşağı diliyle sürdürüyem, şimdiki gençlerin telefonları ile ilişkileri bambaşka, telefonlarından ayrı düşemiyorlar. Bense hala cep telefonuna zul gözüyle bakanlardanım. Aman sizler bunu yapmayın. Telefon mesajlarınızı göz ardı etmeyin. Benim "bir gece ansızın gelenler"den bu şekilde haberim oldu. Kazara gözüme çarpan bir telefon mesajında, değiştirdiğim ikametgah adresimi nüfus müdürlüğüne bildirmedim taktirde tarafıma para cezası kesileceği yazıyordu. Tüm kurallara uymak serde var ama para cezalarının da yabancı değilim. Sahil yolunda hız sınırı 80ken ve yasada %10 hata payı kural olarak belirtilmişken, 82, 83, 84 km ile hız cezaları yedim ben. Arabayı alt sokağa park ettim, aynı günde 2 kez park cezası geldi. Sonrasında araba çekilince, küstüm külüstüre -sorun arabada olmalı sattım gitti.

Bir de cezasız maddi hatalar var. Kütüğümün bulunduğu ilin ilçesinden, soyadlarıma, hatta Yüksek Lisans alanıma kadar, ne yanlışlıklar... Hep seni mi buluyor bunlar demeyin. İnanın Aziz Nesin'in *Yaşar ne Yaşar ne Yaşamaz'ı da yaşandı benim ailemde. Anneannemin* manevi kızının ölüm haberi postayla geldiğinde ben çok ağlamıştım, manevi teyzem de -ölü olması gerekirken evdeydi tabii-beni büyük zorlukla teselli etmişti. Abarttı demeyin lütfen, anneannemin ismi de yanlış yazılınca, askere çağırılmış gençliğinde. Anlatırdı gülerdik. İster inanın, ister inanmayın, ister aile laneti deyin.

İkametgahıma dönecek olursam, 7 senedir aynı

adresteyim. Aradım ilgili kurumu, e-devletten bakmam salık verildi. Ne göreyim adresimde yokum! Fırıncılığı muhtarlıktan kat be kat başarı ile yürüten muhtarımıza durumu dilim döndüğünce anlattığımda "Olur mu öyle şey?"den başka yanıt almam veya kayıtları görmem mümkün olmadı, çünkü her zamanki gibi, muhtar ekme fırının daydı. Önümdeki mücadele dolu günlerde "Olur mu öyle şey?" ifadesini tekrar tekrar duyacağımdan habersiz, tutum Nüfus Müdürlüğü'nün yolunu. Beyoğlu Nüfus Müdürlüğü Kasımpaşa'ya taşınmış! "Olur mu öyle şey?" demeyin lütfen.

Gıyabımda işlem

Nüfus Müdürlüğü'nün Kasımpaşa'daki yeni binasına intikal ettiğimde, "gıyabımda" Boğaziçi Elektrik aboneliğimin düşürüldüğünü ve yeni abonenin adresime kendini kaydettirdiğini öğrendim. "Gıyabımda işlem" şokunu atlattıktan, bu kez Kafka'nın *Şato'su* misali, varlığından haberim olmayan Belediye Numerataj servisine yönlendirildim. Neyse ki bu birim halen Beyoğlu'nda. Doğrulanmaya çalışılan ise, oturduğum dairenin 1 olan kapı numarasının halen 1 (bir) olup olmadığıydı! Ne olur, ne olmaz, belki daire numarası değişmiştir. Numerataj servisine gittiğimde, görevlilerin de içine düştükleri şaşkınlık -"Olur mu öyle şey?"- ve verdikleri destek ile, yalnızca benim değil, apartmandaki 3 dairenin daha sakinlerinin kayıtlarının buhar olup uçtuğu ve toplamda 4 daireye yabancı uyrukluların yerleşmiş olduğu gerçeği su yüzüne çıktı.

İkamet ettiğim binanın hemen her katına yerleşmiş yeni sakinlerin ülkesi, Ukrayna.

Hikayenin her sabırlı dinleyicisi "Suriyelilerdir, oy vereceklerdir" gibi mantıklı yorumlar yaptılar. Alışıldık bir durum. Ancak, apartmanın yeni sakinleri Ukraynalı. Ne rastlantı ise, hepsi kadın ve her biri bir Türk erkeğin aldığı Boğaziçi Elektrik aboneliği ile ikametgah sahibi olmuşlar. Boğaziçi Elektrik'e tekrar abone olup yeni abonelik bedelini de ödedikten sonra -ödemeyi pek severim ben- Nüfus Müdürlüğü'ne son kez gidip, söz konusu sorunu çözdüğümü sandım. Ancak aklıma takılan nokta, olup bitenin suç olduğu kanıtları ile meydandayken, konu ile ilgili hiç bir bürokratin işlem yapmaya yanaşmamasıydı.

e-Devlet bilgilerinize bakın!

Merak ettiyseniz, benim dairenin yeni sakinleri bir Türk kuaför ile bir Ukraynalı model. Diğer dairelere de ne rastlantıysa Türk erkek-Ukraynalı kadından oluşan çiftler dizilmiş. Benim oturduğum mütevazı binada kirada bulunan tüm dairelerde gerçekleşmiş bu ikametgah hırsızlığı; açıkça tek elden yürütülmekte. Ne sabrım, ne zamanım, ne bugüne kadarki yaşamışlığım bu işlerle uğraşmaya yetmeyeceğinden, bu minvalde dairenin yeni sakinlerini yaradana havale etme kararı aldım. Ancak birkaç gün önce PTT'den Ukraynalı model hanıma bir zarf geldi, güvenlik gerekçesiyle de bana teslim edilmedi. Demek ki adresim halen kullanılmakta. Bu da, bana Kafka'nın *Şato'sundan*, yine Kafka'nın *Dava'sına* doğru bir yol göründü demek. Bu yolda "Davacı" mı "Davacı" mı olacağım da müphem. Aradığım Göç İdaresi beni 157 İnsan Kaçakçılığı'na sevk etti, fakat onlar da ihbar alamadılar. Çünkü ihbar durumunda polis timi elde bulunan adrese, yani benim sakinince oturduğum daireme kaçak insan aramak için operasyon düzenleyecekler.

Demem o ki, telefonunuza gelen mesajlara ve e-devlet bilgilerinize olabildiğince yakın olun. Hatta paranoyak olun, sık sık, durup durup yeniden bakın. Sizi de maceralar bekliyor olabilir. Bürokratları yakından tanır, devlet dairelerinin eski ve yeni semtlerini gezerken, şehir havası alırsınız. Girişeceğiniz ontolojik sorgulamalar da cabası. Güvenlik, hele de veri güvenliği konuları takılırsa aklınıza, sığının şizofreniye. Bir yanınız "Ben kuşaklardır memur ailenin memur kafalı bireyiyim. Ben her bürokratik işlemi seve isteye yaparım. Aksaklıklardan çekinirim. Her işim tam olsun" derken, diğer yanınız hep teyakuzda kalsın. Çünkü bir gece ansızın gelip, gitmek bilmiyorlar. "Olur mu öyle şey?" demeyin lütfen.

İkamet ettiğim binanın hemen her katına yerleşmiş yeni sakinlerin ülkesi, Ukrayna.

